Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, двері 10.

Письма приймають ся лишь франкованû.

Рекламаціи неопечатанû вôльнû вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ: въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 115. Четверъ 23 Мая (4 Червня) 1891. **Рôкъ I.**

Россія у внутрѣ и зъ верха.

„Не все золото, що свѣтить ся“, и „Не такій чортъ страшный, якъ его малюють“ — то двѣ пословицѣ, котрû въ нинѣшну пору можна бы примѣнити до Россіи. Теперь, коли розпочала ся будова величезнои сибирскои зелѣзницѣ, коли россійскій наслѣдникъ престола, перебуваючій въ Владивостоку, положивъ угольный камѣнь пôдъ першу стацію зелѣзницѣ и переѣхавъ ся пôвтретя версты по ново выставленôмъ еи шляху, говорить ся и пише ся богато о сѣмъ великôмъ культурнôмъ и цивілізаційнôмъ дѣлѣ. Та и годѣ заперечити, щобы се не було велике дѣло. Зелѣзниця, котра мае тягнути ся 6.000 кільометрôвъ, значить ся 800 миль, котра мае сполучити пôвнôчну Азію зъ Европою, котра мае сполучити Сибирь, той край, що доси ледви лишь при помочи телеґрафу удержувавъ звязь зъ головнымъ осередкомъ державы, зъ европейскою Россіею, есть безперечно дѣломъ великои ваги не лишь пôдъ взглядомъ культурнымъ и цивілізаційнымъ, але и пôдъ взглядомъ економічнымъ. Ажь теперь буде можна вповнѣ користати зъ тыхъ богацтвъ, якû сибирска земля скрывае ще въ собѣ, а котрыхъ добуванє дасть ся на сотки лѣтъ розложити.

Коли однакожь на далекôмъ всходѣ розпочинаесь такъ велике дѣло культурне и цивілізаційне, въ якъ же великôмъ контрастѣ стоить зъ нимъ станъ рѣчей въ самôмъ матернôмъ краю. Той самъ царь, котрого сынъ на далекôмъ всходѣ дае починъ до великои місіи цивілізаційнои, той самъ, кажемо, царь непевный дня и годины въ рôднôмъ краю, серед рôдного народу, носить ся зъ гадкою покидати свою дотеперѣшну столицю и перенести ся до старои; ѣде до другои столицѣ, а не важить ся навѣть оповѣстити, котрого дня, котрои годины до неи приѣде, бо боить ся, щобы пôдданû не довѣдались о тôмъ и не дозволили ему до неи доѣхати, але може десь середъ дороги житя позбавили. Чи може бути бôльшій контрастъ, якъ той, якій есть мѣжь сими двома фактами? Мимоволѣ приходить ся тутъ до заключеня, що вся та культура, яку нинѣшна Россія несе на далекій всходъ до Азіи, мусить бути ще дуже поверховна, коли въ матернôмъ краю панує такій станъ, що найвысшій репрезентантъ его не мае вôдваги, выступити смѣло, показатись народови безъ найбôльшихъ и всѣлякихъ можливыхъ мѣръ осторожности, коли не чуесь безпечнымъ въ своѣй столици и хотѣвъ бы еи перенести.

Ба, що бôльше; коли царь приѣхавъ до Москвы — то якъ ходить чутка, а здаесь досыть вѣрна — чекали вже тамъ на его повитанє ажь чотири паки дінаміту, полишеныи пусткою бувшимъ Ґен.-Ґубернаторомъ будынокъ ґуберніяльный лагоджено до пôдложеня зъ него міны а на зелѣзници коло Тверу мали выкрыти такожь міну, котра мала зробити конецъ цареви. Але припустѣмъ, що то все суть лишь пустû, неоправданû поголоски, то все таки есть фактомъ, що коли царь йшовъ на француску выставу, то улицѣ були обсадженû подвôйнымъ рядомъ войска и поліціи, всѣ вôкна були позамыканû, на бальконахъ не вôльно було нѣкому стояти. Не такъ то отже въ самôй Россіи, якъ оно зъ далека представляесь, — не все золото, що свѣтить ся.

Коли стало звѣстно, що царь поѣде до Москвы, рознеслась була чутка, що вôнъ буде тамъ на французскôй выставѣ и довершить на нѣй, запечатае союзъ Россіи зъ Франціею и ажь тогды побачить свѣтъ, що сей союзъ значить. Але не такій чортъ страшный, якъ его малюють, та и союзъ Россіи зъ Франціею не ставъ ще такъ небезпечный, якъ того сподѣвались по приѣздѣ царя до Москвы. Рѣчь очевидна, що царь не мôгъ не бути на выставѣ, бо бувъ бы тымъ зразивъ собѣ Французôвъ. Але вôнъ не мôгъ и другû державы робити собѣ ворогами, тожь гостина его на французскôй выставѣ выпала холодно, бо була лишь актомъ куртоазіи, а не якимсь явнымъ знакомъ тѣснои дружбы и союза Россіи зъ Франціею.

Рада державна.

(17-те засѣданє палаты пословъ зъ дня 1. червня). На сѣмъ засѣданю предложивъ міністеръ торговлѣ проектъ закона, на котрôмъ означенû близшû постановы що до прилученя вôльнои пристани въ Трiестѣ до австро-угорского округа охоронного мыта. Міністеръ предложивъ такожь заявленє угорского правительства, що оно годить ся на прилученє Реки до мытового округа.

Міністеръ скарбу предложивъ проектъ закона о заведеню державного податку консумційного въ Трiестѣ и окрузѣ.

Міністеръ справъ внутрѣшныхъ предложивъ проектъ закона о торговли артикулами поживы, а вôдтакъ проектъ закона зъ постановами противъ небезпечныхъ для загалу стремлень соціялістичныхъ.

На внесенє пос. Пернерсторфера, проектъ закона антисоціялістичного, заки буде переда-

---

УЛЯНА.

Полѣска повѣсть.

Й. И. Крашевского.

(Дальше).

II.

Дуже рано прокинувъ ся по вчерашныхъ ловахъ панъ Тадѣй, але вôдъ девятои вечерь до третои рано спочивъ досыть, впрочѣмъ починало вже й свитати, а крôзь вôкно було чути цвѣрѣнькане птичокъ биля дому въ порѣчкахъ та лѣщинѣ. Скрипѣвъ ще кирничный журавель, що своимъ голосомъ збудивъ Тадея. Вôнъ схопивъ ся зъ постелѣ, протеръ очи и поправивши на коминку погаслый огонь, сѣвъ до гербаты, приладженои вже Яковомъ, задумуючи выйти знову зъ рушницею, самъ одинъ, якъ завсѣгды. Задуманый, розгадуючи, ходивъ по своѣй комнатѣ; бо що рана такъ, заки вложивъ ся въ нове свое житє, прокидавъ ся зо сну свѣжо упоеный мрѣями минувшости, що роили ся ему цѣлу нôчь, вôдъ котрыхъ мусѣвъ потôмъ обганятись якъ вôдъ влѣзливои мухи. О, минувшôсть зôрвана, недокôнчена, каменемъ давить она серце!

Вставши вôдъ гербаты, нарядивъ ся хутко въ свою стрѣлецку одѣжь и не чекаючи сходу сонця, та тепла, выбѣгъ по дорôжцѣ до лѣса на край озера.

Бувъ то гарный, чудовый ранокъ весняный, гарный якъ дитя, що румяне будить ся зъ усмѣхомъ въ колысцѣ — скропленый перлистою росою — пахучій, тужный, а такъ спокôйный! Надъ озеромъ знимавъ ся легкій, вѣтромъ колыханый туманъ, пахла цвитуча черемшина, спѣвали соловѣѣ, а на всходѣ жеврѣло небо, тамъ, де за хвилю мало вродити ся сонце. Передъ нимъ вила ся пѣскова дорôжка полемъ въ лѣсъ. За нимъ оставъ дворъ, озеро, село — передъ нимъ розвернувъ ся чорный, поважно шумячій бôръ сосновый. Тадѣй попавъ у задуму; вôнъ повѣсивъ голову и йшовъ такъ досыть довго, ажь наразъ залаявъ песъ, вѣрный его товаришъ, а хтось боязко скрикнувъ.

Тадѣй оглянувъ ся и побачивъ...

Просту жѣнку зô свого села — босу, въ сивôй свитцѣ, въ бѣлôй хустинѣ на головѣ, йдучу певно въ лѣсъ збирати весняні грибы, бо на плечохъ несла коробку, завѣшену на червонôмъ поясѣ. Глянувъ и знехотя спинивъ на нѣй очи, бо на еи лици, въ еи поставѣ, а навѣть въ простôмъ, але складнôмъ руху було щось такъ приманчивого, що не мôгъ поняти, якъ така гарна жѣнка могла бути лишь простою селянкою. Глядѣвъ и глядѣвъ думаючи, що се бувъ хиба хто перебраный. — Личко таке бѣле, уста такû свѣжû, волосе такъ гладко причесане пôдъ бѣлою хусткою, рухъ такій складный. Зъ вôдкиля-жь се на селѣ! На Полѣсю! — Глянувъ на косы, бажаючи дôзнати ся, чи замужна, и не побачивъ ихъ. Значить, мала чоловѣка!

Тадѣй пôдôйшовъ до неи и глядѣвъ на ню уперто, она червонѣла и йшла все зъ руками въ кишеняхъ свиты, спустивши голову въ долину мовъ бы соромила ся, що була така гарна. Не було усмѣху на еи лици, якій малюе ся звычайно на устахъ простыхъ жѣнокъ, коли они радû поглядови и хвальбамъ.—Опускала голову, неспокôйна и почервонѣвши.

— А зъ вôдки ты? спытавъ Тадѣй.
— Зъ села.
— Зъ Озера?
— Зъ Озера — вôдповѣла по польски.
— Знаешь по польски?
— А щожь? (звычайна вôдповѣдь на Полѣсю, замѣсть простого — такъ) знаю.
— Дежь ты навчила ся?
— Въ дворѣ.
— Дежь ты була въ дворѣ?
— Тутки, въ панôвъ.
— Якъ тобѣ на имя?
— Уляна.
— А твому чоловѣкови?
— Оксень Гончарь.

Все то говорила Уляна тихо и невыразно, оглядаючи ся кругомъ и приспѣшаючи ходомъ чимъ разъ бôльше. Але Тадѣй бувъ занадто здивованый тымъ небеснымъ личкомъ ангела, щобъ дати ся ѣй випередити. Глянувъ на ноги — нôжки мала малû, але забо-

ный окремо выбраной комісіи, прийде на слѣдуючômъ засѣданю палаты послôвъ пôдъ дискусію при першômъ читаню.

Пос. Быкъ поставивъ внесене на реформу оплаты акцизнои на провінціи що до тарифы и способу побираня, а также въ замкненыхъ мѣстахъ, именно у Львовѣ та Краковѣ.

Пос. Шаверъ предложивъ проектъ закона, щобы членôвъ пожарныхъ сторожей призпано за публични̂ орґаны.

Поставлено двѣ интерпеляціи: пос. Кирле до міністра рôльництва въ справѣ завезпеченя лѣсôвъ на границы австро-баварской передъ шкôдными комахами; — пос. Фірнкранцъ до міністра справъ внутрѣшныхъ що до ревізіи закона о штучныхъ винахъ.

При другômъ читаню проекту закона о орґанізаціи судôвъ у Вѣдни, пос. Вашатый внѣсъ перейти надъ закономъ до порядку дневного. — Послы Кайцль и Пацакъ промавляли рôвножъ за тымъ; — а пос. Лінбахеръ и міністеръ Шенборнъ боронили проекту.

При дальшôй дискусіи надъ внесенемъ пос. Кайзера що до управильненя „порученого круга дѣланя“ громадъ — посолъ Свобода промавлявъ за внесенемъ, выказуючи потребу звôльнити вже разъ громады зъ того тягару, наложеного имъ тымъ порученымъ кругомъ дѣланя. — Пос. Фірнкранцъ критикувавъ теперѣшну управу громадску. — Внесене передано комісіи адміністраційнôй.

Слѣдуюче засѣдане въ пятницю.

На вчерашнômъ засѣданю палаты панôвъ велася дальша дискусія надъ реформою студій правничихъ. Принято безъ дискусіи: §. 1. о кваліфікаціи до публичнои службы и про результатъ теоретичныхъ испытôвъ державныхъ; § 3. що кандидатъ мусить выказатись зложенымъ испытомъ правно-историчнымъ, коли хоче приступити до испыту судейского и політичного; §. 5. о речинци складаня испытôвъ; §. 6. що докторaты не суть рôвни̂ що до ваги зъ испытами державными а выимка робить ся лишь для тыхъ, котрі̂ одержали степень докторскій передъ правосильностію сего закона; §§. 7 и 10 принято по промовѣ проф. Массена, щобы не скорочувати часу студій. При §. 4. о побôльшеню числа предметôвъ науковыхъ промавлявъ Штернекъ, пôдносячи потребу „статистики“ въ плянѣ наукъ.— Гр. Белькреді критикувавъ побôльшуване числа предметôвъ, бо се причиняе ся лишь до поверхности въ студіяхъ. И такъ право приватне не есть предметомъ обовязковымъ; процедура, право торговельне и промыслове повинно долучитись до иншихъ предметôвъ, а натомѣсть не треба бы роздѣляти студій австрійского права державного и адміністраційного. Больше уваги треба бы присвятити фільософіи права, а наука економіи повинна выкладатись въ першихъ двохъ рокахъ, щобы молодѣжь познакомити зъ квестіями суспôльными. — Проф. Цолль боронивъ проектъ комісіи. — §. 4 принято, увзгляднивши „статистику.“

Въ комісіи буджетовôй вела ся вчера дебата надъ справою управильненя валюты. Предсѣдатель комісіи Пленеръ зазначивъ, що теперь не конче догôдна пора для заведеня валюты металевои. Навѣть и міністеръ фінансôвъ не богато розводить ся въ сѣй справѣ, бо розходить ся теперь лишь о то, щобы приготовити публичне мнѣне на велику операцію фінансову. Въ публичнômъ мнѣню наставъ о стôлько поступъ, що всѣ майже згôдно розумѣють пôдъ заведенемъ валюты металевои переходъ до валюты золотои, бôльше менше заступлене теперѣшного ґульдена паперового золотымъ. Правительство, котре ставить собѣ за проґраму знесене валюты паперовои есть обовязане ужити всего свого авторітету и увзглядн̂ити всѣ песімістични̂ погляды, та вести позитивно публичне мнѣне. — Спеціяльный справоздавець п. Козловскій сконстатувавъ, що всѣ голосы, крôмъ трохъ, годять ся въ тômъ, що справа ще не надае ся зовсѣмъ до полагодженя и що треба бути дуже осторожными. При тômъ зазначивъ референтъ и то, що Поляки не поступають въ еґоістичныхъ цѣляхъ.

Опôсля розпочалась дебата надъ реформою податковою и мін. Штайнбахъ заявивъ, що вôнъ не може представити собѣ реформы безпосередныхъ податкôвъ безъ заведеня особистого проґресивного податку доходового. Надъ дотычнымъ проектомъ вже робить ся, але коли вôнъ буде предложеный, того не можна ще нинѣ сказати. Наконець принято резолюцію зъ додаткомъ Менґера въ справѣ заведеня податку проґресивного. Коли резолюцію въ справѣ управильненя службы фінансовои вôдкинено, заявивъ референтъ пос. Козловскій, що складае свôй рефератъ. По реасумціи ухвалы и по выпущеню зъ резолюціи уступу о скликаню анкеты, заявивъ посолъ Козловскій, що задержуе дальше рефератъ.

Жаданя на галицкі̂ школы промыслові̂.

(Конець.)

II. **Школы фахові̂ и ткацкі̂ варстаты науков̂и.**

а) Въ Коросн̂ѣ заложено на коштъ краевый фахову школу ткацку, на котру громада дала льокаль накладомъ 3600 зр. Школа та мае за задачу не лишь пôдпирати мѣсцевый промыслъ ткацкій, але также пôдготовляти инструкторôвъ ткацкихъ для другихъ подôбныхъ школъ и доставляти краеви фахово образованыхъ ткачѣвъ. Въ Коросн̂ѣ мае заложити ся также сего року бѣлилня и апретурня, котрі̂ мають надавати полотнамъ такій выглядъ, якій потрѣбный есть для нихъ въ торговли. Зô взгляду на то, що школа ся буде ще въ слѣдуючômъ роцѣ мати и 60 ученикôвъ, жадае краева комісія промыслова вôдъ міністерства для сеи школы на слѣдуючій рôкъ запомогу въ сумѣ 3.500 зр.

б) Для сѣмъ варстатôвъ науковыхъ, мѣжь тыми и для варстатôвъ въ Глинянахъ и Косовѣ, жадае ся на приборы науков̂и по 250 зр., разомъ 1750 зр.

III. **Фахові̂ школы гончарскі̂**, зъ котрыхъ — а есть ихъ лишь три — коломыйска мала въ сѣмъ роцѣ 1800 зр. а въ Товстômъ 1300 зр. домагае ся комісія промыслова бодай два разы такъ великои запомоги.

IV. **Для фаховыхъ школъ коронкарскихъ** въ Канчузѣ Мушинѣ и Переворску домагае ся комісія краева по 200 зр.

V. **Для школы робôтъ жѣночихъ** въ Перемышли жадае комісія промыслова 300 зр.

VI. **На музей промысловый** у Львовѣ, котрый незадовго мае бути перенесеный до нового будынку, его упорядковане и на потрѣбне до того устроене жадае комісія одноразовои запомоги, въ сумѣ 6000 зр. а крôмъ того звычайнои субвенціи въ сумѣ 2.000 зр. —

VI. **На стипендіи** для ученикôвъ школъ промысловыхъ жадае комісія 3.000 зр.

Загальна сума запомогъ, якихъ домагае ся краева комісія промыслова на 1892 р. выносить отже:

1)	на школы для выробôвъ зъ дерева	13.640 зр.
2)	„ „ ткацкі̂ . . .	5.250 „
3)	„ „ гончарскі̂ . . .	4.900 „
4)	„ „ коронкарскі̂ . .	1.200 „
5)	„ „ робôтъ жѣночихъ .	1.800 „
6)	„ „ музеѣ . . .	10.000 „
	Разомъ .	39.790 зр.

лочени̂ и чорни̂, выймила зъ кишенѣ руку ладнаючи волося — и рука була мала, рожева,— и якъ на просту жѣнку загадочна. Личко буває часомъ, але рука? рука, що е выключною окрасою тыхъ, що нѣчого не роблять и мають еи гарну вѣдавъ лишь на те, щобъ нею повеличатись.

Тадееви не стало вже пытань; въ нея серце ковтало и личко пашѣло, а такъ утѣкала, що въ кôнци мусѣвъ еи лишити, але йшовъ еще зъ далека.

— Куды идешь?

— Въ лѣсъ на грибы...

Тадѣй завернувъ дорôжкою въ другу сторону и пойшовъ задуманый. Поява такои гарнои жѣнки выкликала въ его головѣ тысячу споминôвъ, тысячу болючихъ памятокъ.

О! говоривъ самъ до себе озираючи ся на бѣлѣючу въ дали свитку Уляны — то гарна цвѣтка, понехана середъ бурянôвъ, цвѣтка, що красою перейшла бы много нашихъ тепличныхъ, якъ бы зôйшла тôлько на грядцѣ въ городѣ, а не въ лѣсѣ. — Та й не Оксень Гончарь, а силажь то лѣпшихъ вôдъ него, знаючихъ любити, любило бы еи! якъ щасливымъ зъ нею мôгъ бы хтось бути! Бо ти̂ очи правду кажуть, е въ нѣй душа, але та душа спить — и буде спати весь вѣкъ. О! бувъ бы зъ нею щасливый, повторивъ. И не оденъ, додавъ сейчасъ зъ глумливымъ усмѣхомъ. Не оденъ, двохъ наразъ, може й пятьохъ, — десятьохъ!

Ти̂ послѣдни̂ слова, такі̂ дивовижни̂, навели на его уста спомины давнои любови, котрою не вôнъ самъ, не вôнъ оденъ лишь, — але здае ся ажь двохъ наразъ було щасливыхъ! Споминъ ще его мучивъ.

Тадѣй повѣсивъ сумно голову и подавъ ся въ лѣсъ, зъ думками.

III.

Пару днѣвъ пôсля того всѣ були въ поли, а Тадѣй простувавъ противъ свого звычаю въ село, до хаты гончаря! — За чимъ? самъ не знавъ, а коли себе выпытавъ и вчувъ для чого се робить — смѣявъ ся зъ самого себе.

Якъ часто въ однômъ чоловѣцѣ сидить выразно два! Лишь холодный чоловѣкъ, що веде себе однымъ розумомъ и головою не вчуває нѣколи того роздвоєня въ души. Для другихъ е оно страданемъ не до знесеня. Часто смѣе ся оденъ зъ плачу другого, высмѣвае его вчинки, лякае будучностію и пôдчасъ найбôльшои розкоши вказуе на хмары, що родять ся на небѣ, руйнуе розкôшь розбираючи еи, оскорбляючи еи своимъ недовѣремъ. Студеный то розумъ, що мовъ сторожь сидить высоко, глядить пôдъ ноги — и остерѣгае и высмѣвае. Рѣдко повинуе ся ему чоловѣкъ, тожь и мстить ся на нѣмъ розумъ глумомъ, мстить ся пôзнѣйшими докорами. Чимъ менше его слухають, тымъ острѣйше доѣдае, тымъ болестнѣйше кусае, тымъ сильнѣйше глумить ся. О! се мука! Серце лине до свѣта, чоловѣкъ простягае руки, чуе ся вже щасливишимъ, ловить свое щасте, а той страшный голосъ Касандры, що носить его въ своѣмъ лонѣ, кричить ему надъ головою не втихаючи: — побачишь завтра те твое щасте! Або — приглянь ся, щось отримавъ!— И тодѣ чоловѣкъ глядить, починае невѣрити перестае бути щасливымъ.

Той голосъ духа противить ся завсѣгды воли чоловѣка, завсѣгды зъ погрозами стае въ поперекъ его дороги — дарма — вôнъ завсѣгды пророкомъ.

А чоловѣкъ спускае голову, зажмуруе очи, догаджае пристрасти и не отвирае повѣкъ, ажь пробудженый пекольнымъ смѣхомъ тріумфальнымъ розуму. Розумъ то, чи назви его якъ хочешь его назвати, незносный, упертый, невмолимый Голосъ его вôдбивае ся тобѣ безъ впину о уха и не дае спокою... Заглушити его нѣякъ — вôнъ зъ тобою скрôзь, якъ твоя совѣсть, вôнъ — то частина зъ тебе, але частина вôдорвана, независима, що валяючи ся зъ тобою въ болотѣ плюе тобѣ въ очи, а не заваляе ся, що высмѣвае твои розкоши, высмѣвае пусти̂ замѣры, зухвали̂ пляны твои вказуе на земли розбити̂.

Хтожь зъ васъ не знае того товариша невôдлучного, тои змії, що оперѣзавши тебе, высысае зъ твоеи груди спокôй, що лякае чорною будучностію, заки та ще прийшла стираючи зъ берегôвъ осолодженои чарки житя дрôбку меду, що безмѣръ гôркости нагороджае???

Зъ тымъ ворогомъ воювавъ якъ разъ Тадѣй, въ нѣмъ говорили два чоловѣки. Оденъ студеный, розважный, глумливый, другій необачный, пристрастный и дитинный.

Переглядъ політичный.

На понедѣлковôмъ засѣданю палаты пословъ, поставивъ пос. Промберъ и товаришѣ внесенє, щобы урядникамъ державнымъ пôдвысшити пенсію и долучивъ до того шематъ, послля котрого мала бы платня урядниковъ бути такъ вызначена: 1. ранґа — 12.000 зр.; 2. р. — 10.000 зр.; 3. р. — 8.000 зр.; 4. р. — 7.000 зр.; 5. р. — по 6.000, 5.500 и 4.500 зр.; 6. р. — по 3.600, 3.200 и 2.800 зр.; 7. р. — по 2.400, 2.200 и 2.000 зр.; 8. р. — по 1.800, 1.700 и 1.600 зр.; 9. р. — по 1.500, 1.400 и 1.300 зр.; 10. р. — по 1.200, 1.100 и 1.000 зр.; 11. р. — по 900, 800 и 700 зр. — Въ резолюціи своѣй домагає ся Промберъ, щобы въ кождôмъ окрузѣ судовôмъ именовано бодай третю часть судьѣвъ совѣтниками краєвыми, полишаючи ихъ на мѣсци и щобы кождому авскультантови на системізованôй посадѣ плачено вôдъ дня зложеня присяги по 500 взглядно по 600 зр.

Клюбъ консервативный заявивъ ся противъ внесеня пос. Короніного въ справѣ установленя окремого трибуналу для справджуваня выборôвъ.

Царь вôдъѣхавъ вже зъ Москвы до Петербурга, а царица зъ донькою Ксеніею и вел. кн. Михайломъ Николаєвичемъ поѣдуть до Ливадіи.

Удержуєсь поголоска, що въ Петербурзѣ арештовано богато официрôвъ зъ ґвардіи и що выкрыто новый заговôръ, до котрого належать переважно студенты.

Въ Бѣлградѣ выбрано бурмістромъ радикала Маринковича 807 голосами, на 878 голосуючихъ. Єго контркандидатъ Иличь, котрый пôдчасъ выдалюваня кор. Наталіи, найбôльше выступавъ въ єи оборонѣ, дôставъ всего лишь 68 голосôвъ. Єсть то найлѣпшій доказъ, що партія Наталіи навѣть въ Бѣлградѣ не має великои силы. Ліберали и напредняки не важились навѣть ставити своихъ кандидатôвъ.

Новинки.

— **Именованя и перенесеня.** Є. Вел. Цѣсарь надавъ директорови головнои касы краєвои, Августови Вноровскому, титулъ и характеръ совѣтника правительственного зъ увôльненємъ вôдъ таксы. — Міністеръ торговлѣ заименувавъ офіціяловъ почтовыхъ: Едварда Павлина въ Ряшевѣ касієромъ почтовымъ въ Дрогобичи; Семена Ґрудзінского касієромъ почтовымъ въ Ярославѣ; Вільгельма Макуша у Львовѣ контрольоромъ почтовымъ; Николая Мацѣлиньского управителемъ почтовымъ въ Чортковѣ; Антона Пшеслашевского въ Дрогобичи контрольоромъ почтовымъ въ Ряшевѣ. — Офіціялами почтовыми именованѝ асистенты Юр. Гнатюкъ въ Коломыи, Вл. Вершлєръ въ Бережанахъ, Іос. Саєвичь у Львовѣ на Пôдзамчу, Ив. Коттасъ у Львовѣ, Ив. Кукура въ Дрогобичи, Витошиньскій въ Освѣтимѣ Ст. Сеніссонъ въ Новôмъ Санчи, Щавиньскій Ад. у Львовѣ, Ген. Брікнеръ въ Тернополи — рôвночасно призначила Дирекція почтъ Кукуру до Сянока, Витошиньского до Нового Санча а Сеніссона до Бялы. — Краєва Рада шкôльна именувала Л. Спольского сталымъ учителемъ въ Селискахъ; Ив. Гляватого сталымъ учителемъ при муж. школѣ им. св. Анны у Львовѣ; Іос. Опалка управляючим учителемъ школы им. Шашкевича у Львовѣ; Леонтину Литиньску сталою молодшою учителькою въ Устрикахъ долѣшныхъ.

— **Є. Ексц п. Намѣстникъ** ґр. Бадені выѣхавъ вчера въ супроводѣ п. старосты Мавтнера на Бôбрку до Жидачева и Калуша на люстрацію тамошныхъ староствъ.—Є. Ексц. п. Намѣстникъ приѣхавъ вчера о 7 год. рано до Бôбрки, тутъ змѣнивъ конѣ, и поѣхавъ на Ходорôвъ до Жидачева. Въ Жидачевѣ вôдъ полудня люструвавъ Староство и принимавъ Маршалка повѣтового, судью повѣтового, духовеньство, репрезентацію громады, оглянувъ пôдчасъ науки мѣсцеву школу народну, выдѣлъ повѣтовый и выѣхавъ о 6 год. на нôчь до ґр. Стаженьского до Лôвчиць. Нинѣ выѣхавъ п. Намѣстникъ о 6 год. р. зъ Лôвчиць кôньми на Журавно до Калуша.

— **Є. Ексц. Впреосв. Митрополитъ Сильвестеръ** повернувъ оногды зъ Пôдлютого до Львова. — Сими днями выѣхали зô Львова крилошане: Сѣнгалевичь-Готеровскій и Кобыланьскій.

— **Посолъ на соймъ краєвый,** Чеславъ Лясоцкій померъ дня 1 с. м. въ Дембникахъ пôдъ Краковомъ въ 39 роцѣ житя.

— **Аґентура товариства взаимнои помочи дяковъ епархіи станіславôвскои** завязала ся въ деканатѣ скальскôмъ. На зборахъ въ Ланôвцяхъ, повѣта борщѣвского, выбрано дня 12 мая аґентомъ Григ. Перецкого, дяка въ Скалѣ. До теперь приступило 15 дяковъ до товариства а вложеныхъ 18 зр. 20 кр. вписового вôдослано до центрального выдѣлу въ Станіславовѣ. Товариство взаимнои помочи дяковъ має до теперь 4 аґентуры а то въ деканатахъ чортковскôмъ снятинскôмъ, косôвскôмъ и скальскôмъ. Въ справѣ завязуваня аґентуръ згаданого товариства выдавъ Станіславôвскій ординаріятъ вôдповѣдне розпорядженє.

— **Хмароломъ и градъ.** Дня 26 мая бувъ великій хмароломъ въ Збаравщинѣ коло села Добромѣрки. Вода наробила тамъ величезнои шкоды; особливо огороды спустошенѝ цѣлкомъ, бо вода позносила зъ нихъ не лишь всю чорну землю разомъ зъ городовиною, але ще й занесла ихъ грубою верствою пѣску и рѣни. Дороги поушкоджуванѝ, мосты позрыванѝ. Такожь не обôйшло ся безъ жертвъ въ людяхъ и худобѣ. До теперь вôднайдено въ намулѣ тѣло одного селянина. — Страшна туча зъ градомъ навѣстила такожь и мѣсточко Немирôвъ дня 28 мая. Около 2 год. по полудни насунулась надъ мѣсто чорна градова хмара а за хвилю посыпавъ ся зъ неи градъ величины курячого яйця и наробивъ страшнои шкоды, особливо по поляхъ де найбôльше выбивъ озимину. — Градова туча навѣстила дня 29 мая село Гарбузôвъ въ Золочѣвщинѣ. О 2-ôй годинѣ того дня насунулась надъ село страшна хмара и за хвилю посыпавъ ся зъ неи градъ и полило зливнымъ дощемъ. Въ однôй хвили наповнила ся долина надъ рѣчкою, що плыве черезъ Гарбузôвъ и єсть початкомъ Серету, водою, котра заразъ вôрвала два великѝ мосты на гребли и затопила майже цѣле село. Вода и градъ наробили шкоды до 5.000 зр. Городы и поля, засадженѝ бараболями, вода зовсѣмъ змулила, а озимину, коноплѣ та просо зовсѣмъ прибило до землѣ. Вода несла худобу, свинѣ, возы и людей, але зъ людей на щастє нѣхто не згинувъ.

— **Нещаслива пригода на зелѣзници.** Въ ночи зъ пятницѣ на субуту переѣхавъ поѣздъ зелѣзницѣ державнои коло Тарнова такъ нещасливо зарôбника Стефана Квапньовского, котрый пильнувавъ на шляху знарядôвъ робôтничихъ, що вôдтявъ єму по кôстки обѣ ноги. Нещасного вôдвезено до шпиталю въ Тарновѣ.

— **Японьского** злочинця, котрый хотѣвъ въ Отсу коло Кіото въ Японѣ убити россійского наслѣдника престола, засудивъ найвысшій японьскій судъ—якъ о тôмъ доносить японьскому посольству у Вѣдни—на цѣле житє на вязницю. Єсть то пôсля японьского закона карного найвысша кара, яка за такій злочинъ вызначує ся.

Штука, наука и література.

— „**Илюстрованнѝ житья святыхъ угодниковъ Божихъ** на кождый день въ роцѣ празднуємыхъ гр. к. Церковою“. Пôдъ такимъ заголовкомъ выйшла сими днями зъ друку накладомъ Антона Хойнацкого управителя Ставропигійскои книгарнѣ книжка обнимаюча 664 сторонъ малои 8-ки, зъ 17 образками въ текстѣ и коштує въ переплетѣ 1 зр. 60 кр. Книжка ся апробована гр. кат. Митроп. Ординаріятомъ у Львовѣ.

— „**Иванъ Котляревскій,** украиньскій письменникъ, житєписне оповѣданє В. Чайченка“. Пôдъ такимъ заголовкомъ выйшла 5. книжочка тов. „Просвѣта“ за 1891 р.

Торгъ збôжемъ.

3 червня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	9.25 10.50	8.50 10·—	8.15 10.10	9.25 10.50
Жито	6.80—7.50	6.65—7.10	6.60—7.25	7.——7.60
Ячмѣнь	5.75—6.60	5.25—7.—	5.50—6.30	5.75—7.25
Овесъ	7.25—8.—	7.——7.50	6.85—7.50	7.50—8.25
Горохъ	—.——.—	6.— 10.—	6.— 10.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	12.50 13.50	12.50 13 25	12.25 13.30	13.—14.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	41.—48.—	41.—47.—	42.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	15.—15.50	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ ôдъ 15·— до 15 50 зл.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 3 червня. Комісія леґітімаційна ухвалила одноголосно признати выбôръ Верґотініого неважнымъ.

Лондонъ 3 червня. Кореспондентъ *Times*-а доносить, що Рістичь заявивъ єму, що Сербія анѣ не робить собѣ нѣякихъ претенсій до Македоніи анѣ не зброить ся противъ Болгаріи, ажь до часу повнолѣтности короля, не выкличе Сербія певно нѣякого конфлікту.

Бѣлградъ 3 червня. Пôсля вѣстей тутешныхъ часописей, котрѝ однакожь потребують ще потверджeня, має король Александеръ заручити ся зъ наймолодшою донькою князя Чорногорского, Ксеніею. Царь має бути свѣдкомъ при заручинахъ а князь Чорногорскій має ще сего лѣта приѣхати до Бѣлграду.

Парижь 3 червня. Правительство предложить въ слѣдуючôмъ тыждни палатѣ пословъ проєктъ закона пôсля котрого робôтники по 30-лѣтнôй роботѣ будуть дôставати пенсію 300 до 600 франкôвъ. На пенсію ту будуть складати ся тѝ, що дають роботу и держава. Чужѝ робôтники не будуть мати права до пенсіи.

Константинополь 3 червня. Бар. Макаръ представитель бельґійского товариства Кокеріль дôставъ концесію на будову зелѣзницѣ зъ Самсунъ надъ Чорнымъ моремъ до Сівасъ и Цезареѣ та заливу Александретта.

Берлинъ 3 червня. Наспѣла тутъ вѣсть зъ Константинополя, що Порта приказала заразъ выплатити жадану розбишаками суму 200.000 франкôвъ, а банкіръ Израилъ выбравъ ся вже зъ драґоманомъ нѣмецкого посольства и зъ урядниками отоманьского банку на мѣсце вызначене розбишаками, щобы тамъ зложити окупъ и увôльниты зловленыхъ.

Петербургъ 3 червня. Царь затвердивъ взорець малокалібрового карабіна, т. зв. пакетового и взорець патронôвъ.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Крехович

И перший высмѣвавъ немилосердно другого, мучивъ єго, понижувавъ — а другій? — якъ бы не слухавъ, якъ бы не вôдчувавъ, якъ бы не розумѣвъ.

— Щожь се? Ты полюбивъ гончариху? просту хлопку, — говоривъ глумливець. — Погань! Згôршенє! Встыдъ! И ты посмѣєшь — потрафишь — зважишь ся?

На то всьо Тадѣй не вôдповѣдавъ. Йшовъ, слухавъ, мовчавъ.

Зъ нимъ дѣйстно щось робило ся. Наступала якась змѣна. Не мѣсто зô своимъ крикомъ, не бôръ зъ погинаючими ся соснами и пахучими березами снили ся єму въ ночи, але гарнѝ очи гончарихи, а тыми очима глядѣла она на него!

А! та, що єго зрадила! Завсѣгды та ще — та сама!! И бачивъ єи, и бачивъ другу, двѣ въ однôй; а коли прокинувъ ся и выйшовъ въ лѣсъ, въ поле, обертавъ ся неспокойный, шукавъ очима, чи не загляне знову де Уляны.

Послушный могучôй жаждѣ побаченя очей тои жѣнки йшовъ до хаты гончарихи. Въ селѣ було тихо, тôлько дѣти грались на улици, бабуся несла покашлуючи ведро воды и що хвиля спочивала. Маленькѝ дѣвчатка въ одныхъ сорочкахъ, танцювали спѣваючи по болотѣ передъ хатами.

(Дальше буде.)

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Сиропъ зѣляно-слодовый Др. Эсбургера, знамените и выпробоване средство противъ всякихъ слабостей грудей и гортанки. Уживає ся що три годины для дорослыхъ по ложцѣ ôдъ кавы. — Цѣна бутельки 50 кр.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

антикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы

поручає:

„Реґуляторъ“

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и геморондахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зровнаный. Роспускає фльеґму, реґулює и побуджає травленье, гоить раны жолудка, зтягає соки нездорови, справяє лагôдный ôдхôдъ и дає добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя 35 кр. в. а.

ПОДЯКА!

Высокоповажаный Панъ Брониславъ **Виткевичь,** аптикарь у Львовѣ.

Поважаный Пане!

Вôдъ двохъ лѣтъ слабувавъ я на тяжкій нежитъ жолудка и мимо лѣкарскихъ порадъ и рôжныхъ лѣкôвъ, діеты, вина, ничь менѣ не помагало. Тому то зъ недовѣрчивостію перечитавъ я въ „Народнôй Часописи“ ваше оповѣщенє о **„Реґуляторѣ“.** Но по зажитю порошка того, въ сей часъ менѣ полекшало, и нынѣ я вже здоровъ, за що сердечно Вамъ дякую, хотячи ся однакъ забезпечити на будучнôсть, прошу ласкаво прислати менѣ еще два пуделка „РЕҐУЛЯТОРА“ а за решту, єслибы якась лишила: Cincum sulfuricum.

Зъ глубокимъ поважанємъ:

Антоній Севиньскій,

учитель въ Лѣскахъ п. Белзъ.

Подяка.

Вп. Брониславъ Виткевичь аптикарь у Львовѣ.

Чесный пане Аптикарю!

Вôдъ больше якъ 10 лѣтъ терпѣла я на нежитъ жолудковый и мимо радъ многихъ лѣкарѣвъ, мимо що року ôдбуваныхъ курацій купелевыхъ, приписаныхъ діетъ ослабляючихъ цѣлый организмъ, перестала я вѣрити въ вылѣченье моє зъ тои нещастнои болѣзни, котра для мене тымъ тяжшою була, що я, маючи родину, чула ся дуже нещастною. Вычитавши въ анонсахъ „Календаря здоровля“ о рôжныхъ ориґінальныхъ средствахъ въ Вашôй аптицѣ находячихъ ся, просила я о присланє менѣ Вашого лѣку „Реґуляторъ“. Вже по кôльку дняхъ учула я велике улегченье. Тисненье пôдъ грудми, котре до зомлѣня допроваджувало, постоянно устало. До тыждня могла я вже ѣсти стравы, якихъ вôдъ кôлька лѣтъ не употребляла.

Тожъ желаю Вамъ Пане, абы всѣ бажаючи найти улегшенье въ ихъ терпѣняхъ такъ були задоволени зъ ужитя Вашихъ средствъ, якъ я, и такою-же вдячностію були перенятй для Васъ якъ я, а тогды труды Вашй для допоможеня терпячôй людскости не спознуть на ничимъ. Зъ поважаньемъ

Сянôкъ 1 липця 1890. **Ядвиґа Келлеръ,**

вдова по официіалистѣ приватнôмъ.

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, ихіосѣ и парализахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Грудні зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

СИРОПЪ КОКЛЮШЕВЫЙ

цѣна фляшки разомъ зъ способомъ ужитя 40 кр.

КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купує и спродає

всякй ефекта и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жадиои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

4½ % листы гипотечнй.	**4 %** пожичку пропинаційну галицку.
5 % листы гипотечнй преміованй.	**5 %** „ „ буковиньску.
5 % листы гипотечнй безъ преміи.	**4½ %** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½ % листы Тов. кредитового земс.	**4 1/10 %** пожичку пропинаційну угорску.
4½ % листы Банку краєвого.	
4½ % пожичку краєву галицку.	

4 % угорскй Облигации индемнизаційнй,

котрй то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купує и продає **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного пріймає ôдъ Вп. купуючихъ всякй **выльосованй, а вже платнй мѣстцевй** паперѣ цѣннй, якъ також **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцевй,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИҐІЕНІЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручає **французскій кураційный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ ориґінальныхъ фляшкахъ ¾ літров. по 2 зр. 60 кр.

Замовленя на провинцію залагоджують ся вôдворотною почтою.

Во всѣхъ округахъ и провинціяхъ **пошукує ся** за сталымъ вынагородженьемъ або за высокою провизією

АҐЕНТÔВЪ

для фабрики сукна и мужескои конфекціи Дôмъ Вывозу: „пôдъ Опавою“ въ Troppau.

Яковъ Федеръ

мѣскій лѣкарь и акушеръ

бувшій секундаріюшь общого шпиталя у Львовѣ, осѣвъ въ **Устю зеленôмъ.**

Маю честь завѣдомити, що въ моихъ

СКЛАДАХЪ МАТЕРІЯЛÔВЪ БУДÔВЛЯНЫХЪ

и фабрицѣ выробôвъ бетоновыхъ

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 16. — Тельефонъ ч. 180. — въ Перемышли ул. Мицкевича ч. 249 напротивъ готелю Viktoria, удержую слѣдуючй артикулы, котрй доставляю по ихъ найдоступнѣйшихъ цѣнахъ и условіяхъ.

Цементъ найславнѣйшои марки. — **Вапно** гидравлічне и скальне. — **Ґипсъ** мурарскій, навозовый, штукаторскій и алябастровый, печи кафлевй, пôдлоги, руры, рынны, жолобы и мушлѣ штайнґутовй, тоже и цементовй власного выробу, папу дахову, плыты ізоляційнй, цеглы и плыты пекарскй огнетревалй, дрены и дахôвки, рôжнй вôдливы зелѣзнй будôвлянй а именно: слупы, крокштины, балясы до сходôвъ и бальконôвъ, дверцѣ герметичнй до печей, руры спустовй, слупы до лятарнь и *въ загалѣ всякй матеріялы входячй въ составъ будôвлѣ.*

Особенно звертаю увагу на пôдлоги штайнґутовй для церквей и костелôвъ.

Зъ поважанемъ

І. Ржендовскій.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.